Р Е Ш Е Н И Е
№ 44478

гр. София, 12.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 61 състав,** в публично заседание на 08.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **12597** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление и чл. 19ж АПК.

Образувано е по жалба на „Социално предприятие Еритекс 04“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. М. В., срещу Решение за прекратяване на административен договор № BG05SFPR002-1.012-0253 от 12.11.2025 г., издадено от Ръководителя на Управляващия орган на Програма „Развитие на човешките ресурси“ 2021–2027 г. и главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове, международни програми и проекти“ в Министерството на труда и социалната политика. С оспореното решение са обективирани три волеизявления. С т. I е прекратен административен договор № BG05SFPR002-1.012-0253-C01. С т. II е отказана верификация на разходи в размер на 61 236 лв. по искане за плащане № 4 от 02.09.2025 г. на основание чл. 64, ал. 1, предложение второ ЗУСЕФСУ. С т. III е разпоредено възстановяване на преведени по проекта средства в общ размер на 198 494,60 лв. в 14-дневен срок от получаването на решението.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт в неговата цялост, като издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, несъответствие с материалния закон и неговата цел. Жалбоподателят поддържа, че органът е приравнил отсъствието на част от работниците при проверки на място на пълно неизпълнение на дейностите и фиктивност на трудовите правоотношения, без да извърши цялостна оценка на писмените доказателства и обясненията. Позовава се на действително осъществяваната производствена дейност, възлаганите

довършителни операции извън цеха и социалната цел на проекта.
В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В. –С., която поддържа жалбата и моли оспореното решение да бъде отменено. Претендира разноски по представен списък за разноски. Представя писмени бележки.
Ответникът – Ръководителят на Управляващия орган на програма „Развитие на човешките ресурси“ 2021 -2027 г. чрез процесуалните си представители – експерти с юридическо образование – М. К. и Д. Д. оспорва жалбата в представен по делото писмен отговор. Такава теза застъпва и в открито съдебно заседание. Счита, че повторяемостта на отсъствията, несъответствията с представените графици и отчетни форми, липсата на предварително уведомяване и сведенията от работници доказват системно неизпълнение на основната дейност. Поддържа, че показанията на доведените от жалбоподателя свидетели не установяват действително полагане на труд от всички останали наети лица. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.
С. градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.
Административен съд – София-град, Трето отделение, 61 състав, след като прецени събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и извърши цялостна служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт приема за установено следното от фактическа страна:
Със Заповед № РД-01-382/22.12.2023 г. на Ръководителя на УО на П“РЧР“ е утвърдена документацията и е открита процедура чрез подбор на проектни предложения BG05SFPR002-1.012 „Устойчива заетост за хора в неравностойно положение“. Документацията включва условия за кандидатстване, условия за изпълнение и образец на административен договор.
На 31.10.2024 г. е сключен административен договор № BG05SFPR002-1.012-0253-C01 за изпълнение на проект „Надграждане капацитета на СП ЕРИТЕКС 04 ЕООД с привличане, селектиране и назначаване на 15 безработни и/или неактивни лица, от които 4 с ТЕЛК“. Максималната безвъзмездна финансова помощ е 328 798 лв. Основните дейности са наемане на лица от целевата група и менториране на новонаетите лица. Предвидени са 15 участници в неравностойно положение като индикатор за изпълнение и 11 участници, които при напускане на операцията имат работа, като индикатор за резултат. Началната дата на дейностите е 01.11.2024 г., а продължителността им е 24 месеца. Проектното описание разграничава наемане на 11 лица без ТЕЛК за 12 месеца и на 4 лица с ТЕЛК за 24 месеца, както и последваща устойчивост на заетостта. Производствената дейност се осъществява в шивашки цех в [населено място]. Представени са индивидуални трудови договори, включително договор № 016/01.11.2024 г. с А. А. за длъжност „гладач“ и договор № 027/01.11.2024 г. с Ф. Т. Ч. за длъжност „сортировач-опаковач в шивашко производство“. В тези договори са посочени осемчасово работно време и място на работа в цеха.
На 14.11.2024 г. бенефициентът е подал искане за авансово плащане № 1. Според данните в оспореното решение, на 18.11.2024 г. е преведен аванс от 65 759,60 лв. На 18.03.2025 г. е подадено искане за плащане № 2 за разходи от 73 365 лв. С решение от 16.05.2025 г. УО е верифицирал 66 367,50 лв., като в оспорения акт е посочено, че тази сума е платена и е верифициран индикатор за 15 участници в неравностойно положение.
На 28.05.2025 г. е подадено искане за плащане № 3 за 66 367,50 лв., верифицирани с решение от 26.06.2025 г. В мотивите на оспореното решение е отразен индикатор за 16 участници по това искане; сумата е включена и в общия размер на изплатеното, чието възстановяване се изисква.
На 28.07.2025 г. около 16:00 ч. служители на УО са посетили цеха за проверка на място. П. е бил заключен, а звънецът не е работел. След съдействие е осигурен достъп. Намерени са три лица от

целевата група — Н. М., З. М. и Ф. К. — и две лица, участвали като ментори, чиято дейност по проекта е приключила. Констатирано е изпълнение на опаковъчни операции от лице, назначено като хигиенист, както и недостатъчна видимост на информационния плакат от улицата. Представена е форма за явяване и неявяване на работа, попълнена до 25.07.2025 г. С кореспонденция в ИСУН от 30.07.2025 г. бенефициентът е дал обяснения, че през летния сезон поръчките намаляват и при по-ранно приключване на задачите работниците се освобождават преди края на деня. Посочил е, че новата поръчка е доставена на 28.07.2025 г. в късния следобед и че временно са възлагани други ръчни операции. Относно визуализацията е съобщил за допълнително поставени плакати и табела. В оспореното решение изрично е отразено, че УО приема тези обяснения с оглед спецификата на работата на ишлеме и предприема последващ контрол.

На 18.08.2025 г. около 14:32 ч. е извършена нова проверка, отново след изчакване за достъп. Според акта са намерени шест лица от целевата група, като едно от лицата е пристигнало при проверката; сред общо изброените присъстващи фигурира и наставник с приключила дейност по проекта. На място не са представени изисканите заповеди за отпуск или болнични листове за отсъстващите. Дадено е обяснение за самоволно отсъствие и неспазване на трудовата дисциплина.

На 19.08.2025 г. около 09:25 ч. проверяващите са посетили обекта повторно и са намерили пет лица. Представената форма за явяване и неявяване е попълнена до 18.08.2025 г., включително за лица, които предходния ден не са намерени на работните им места, като за тях са отразени пет вместо осем часа. Отправени са препоръки за коригиращи действия.

С кореспонденция от 26.08.2025 г. бенефициентът е представил обяснения на наетите лица и заповеди за дисциплинарно наказание „забележка“ на отсъстващите на 18.08.2025 г. Управителят е заявил, че служителите са запознати с наказанията и са поели ангажимент нарушенията да не се повтарят. На 29.08.2025 г. е представен график, отнасящ се до предстоящ платен отпуск за по-голямата част от наетите лица от 01.09.2025 г. до 26.09.2025 г.

На 02.09.2025 г. е подадено искане за плащане № 4 за 61 236 лв. Към издаването на оспореното решение сумата не е верифицирана и не е платена.

На 29.09.2025 г. около 14:36 ч. при посещение на обекта порталът е установен заключен и не са намерени лица от целевата група. В мотивите на акта е посочен неуспешен телефонен контакт с А. В. и последвал разговор с И. В., която е обяснила, че приключената работа е взета на 26.09.2025 г., а нова поръчка не е постъпила. Посочени са затруднения с контрагентите и осигуряването на работа. За дните след 26.09.2025 г. органът не е получил предварителна информация за промяна на работното време или място. Със съдействие от кметството проверяващите са посетили адреси и са разговаряли с лица, свързани с целевата група. В решението са възпроизведени сведения на Ф. Бабичка за периодично посещаване на цеха и неполучаване на заплата. За А. А. са описани два разговора в един ден. При първия той е заявил, че не е ходил на работа от месец, но получава различни месечни суми по банка. След разяснение, че при получаване на пари без работа може да се наложи връщането им, при втория разговор е заявил, че не получава възнаграждение, не е ползвал издадената банкова карта и се е съгласил на уговорка само за осигуряване. В административния акт подробно са описани изложените от същия различни версии. Сред датите на проверките е посочена и 30.09.2025 г.

В хода на административното производство бенефициентът е представял обяснения за организацията на труда, намаления обем на поръчките и отсъствията, включително твърдения за изпълнение на задачи извън цеха. В писмо от 30.09.2025 г. управителят е уведомил УО, че работниците са били в домашен престой през периода 29.09–10.10.2025 г. поради забавени

доставки на поръчки.
За всички проверки на място от служители на МТСП са съставени надлежни протоколи по образец
В мотивите на оспореното решение УО е приел, че събраните резултати от проверките и документите не удостоверяват реално участие на наетите лица в трудова дейност съобразно трудовите договори и длъжностните характеристики. Органът е съпоставил отчетените форми за явяване с установеното при проверките, посочил е липсата на надеждни доказателства за изпълнение и е свързал констатациите с неизпълнението на основната дейност и непостигането на проектната цел за заетост на лицата от целевата група.
Отказът по т. II е мотивиран с регистриран сигнал за нередност № 16. Не е посочена датата на сигнала, нито авторът на сигнала. По делото не е представен сигнал № 16. Съдържа се извлечение на диск от ИСУН, в който е посочен сигнал № 17.
По делото са приети представени от жалбоподателя писмени доказателства за трудовите правоотношения, отчитането на явяването и неявяването, данните, декларирани пред НАП, и счетоводното отчитане на възнаграждения, осигуровки и данъци. Те установяват съществуването на трудови договори и извършването на съответните счетоводни и осигурителни операции, но сами по себе си не съдържат пряко наблюдение или удостоверяване на фактически положен труд от конкретните лица на конкретните дати на проверките.
В съдебното заседание са разпитани свидетелите А. Ш. В., Н. Д. М. и Ф. Т. Ч., допуснати по направено доказателствено искане от страна на жалбоподателя, както и Ж. Ж.-П. и М. С., служители на УО. В. е заявила, че част от работниците са извършвали довършителни задачи в домовете си при недостатъчно работа в цеха, като е посочила, че не знае дали за тази работа са били съставяни документи. М. и Ч. също са заявили, че понякога са извършвали работа вкъщи;
Служителите на УО са потвърдили, че са участвали в проверките, че при посещенията не са били установени всички отчетени по проекта лица и че контролните листове са били съставени на място. Те са заявили, че присъстващите лица са били запознати със съдържанието на протоколите, а при последната проверка екипът е потърсил лицата по домовете им, след като не е намерил достъп до цеха.
В хода на съдебното производство е приета административната преписка, присъединени са всички материали по адм.дело № 12871/2025 г. по описа на АССГ - 2 състав.
При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, който по своята същност е индивидуален административен акт, с който пряко са засегнати правата и законните интереси на жалбоподателя от прекратяването на сключения договор за БФП, отказа за верификация по искане за плащане № 4/02.09.2025 г. и изискването за връщане на средства на основание чл.3.75 от договора за БФП.
Решението подлежи на съдебен контрол, като съдът е длъжен да извърши проверка на волеизявленията на административния орган съобразно изложените от него фактически и правни основания, независимо че са обединени в един документ. Жалбата е депозирана пред административния орган на 26.11.2025 г., а акта е издаден на 12.11.2025 г., поради което същата е допустима, депозирана в преклузивния 14-дневен срок по чл.149 ал.1 от АПК .
Разгледана по същество, жалбата е основателна.
Материалната компетентност за едностранно прекратяване на административен договор по чл. 39, ал. 5 ЗУСЕФСУ принадлежи на ръководителя на управляващия орган. Съгласно чл. 9, ал. 5 от същия закон това качество може да има ръководителят на администрацията, в чиято структура е УО, или определено от него лице; законът допуска упражняване на правомощията и от овластено

лице.
Съгласно чл.62 ал.3 от ЗУСЕФСУ управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо.
По делото е приетата Заповед № РД-03-31/15.09.2022 г. на министъра на труда и социалната политика, видно от която именно Ц. С. – главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове, международни програми и проекти“ в МТСП е определен да изпълнява функциите на ръководител на УО по Програма „Развитие на човешките ресурси“ 2021- 2027 г. Въз основа на изложеното, съдът приема, че акта е издаден от компетентен орган в рамките на неговите правомощия и липсват основания за обявяването му за нищожен.
Оспореното решение е в писмена форма и формално съдържа фактически и правни основания. Разпоредбата на чл.59 ал.1 и ал.2 т.4 от АПК изиска административният акт да е надлежно мотивиран, така че да бъде установена връзка между фактическите и правни основания. При наличие на няколко самостоятелни волеизявления трябва да бъде проследима обосновката на всяко от тях.
Едностранното прекратяване на административен договор за предоставяне на БФП по чл. 39, ал. 5 ЗУСЕФСУ е допустимо с цел предотвратяване или отстраняване на тежки последици за обществения интерес.
При извършване на съдебна преценка на мотивите на оспорения административен акт от фактическа и правна страна, съдът констатира, че липсват каквито и да било мотиви, които свързват твърдяното неизпълнение на договорни задължение с последиците за обществения интерес или с възпрепятстването на проектната цел, за да може да бъде изпълнена хипотезата на чл.39 ал.5 ЗУСЕФСУ.
Разпоредбата на чл.39 ал.5 ЗУСЕФСУ изисква не само твърдяно нарушение, а и конкретно установена специална цел — предотвратяване или отстраняване на тежки последици за обществения интерес, като административният акт трябва да съдържа анализ защо прекратяването на договора е необходимото средство за нейното отстраняване. В този смисъл е и съдебната практика – Решение № 9506 от 5.10.2026 г. на ВАС по адм. д. № 6507/2026 г., VII о. Решение № 6253 от 9.06.2026 г. на ВАС по адм. д. № 1695/2026 г., VII о..
В случая административният акт не съдържа анализ какви точно тежки последици са настъпили или предстои да настъпят, защо те са пряка и непосредствена последица от поведението на "Социално предприятие Еритекс 04" ЕООД включително и защо прекратяването на частично изпълнен договор е необходимото средство за нейното отстраняване. В тази връзка не е доказана специалната предпоставка по чл.39 ал.5 ЗУСЕФСУ .
Нарушението или неизпълнението на задължение по сключения административен договор, за да е с тежки последици за обществения интерес следва да бъде обосновано от органа по начин, че последиците от него да рефлектират пряко върху основните ценности на Съюза или да представляват пречка за изпълнение на целите на проекта. Прекратяването на договора на посоченото основание следва да бъде мотивирано или от нарушаване на правилата за предоставяне на помощта (т. е. нарушение, което засяга въобще правото тя да бъде получена), или от нарушаване на правилата за нейната разходване съобразно поставените цели на проекта. Административният орган следва да установи "нарушаване или застрашаване" на обществен интерес или друг факт от правната действителност, който пряко и непосредствено рефлектира върху постигане на целта на проекта при спазване на основните ценности на Съюза.
В случая административният орган, се е позовал освен на законовото основание на чл.39 ал.5 от ЗУСЕФСУ и на договорна клауза - чл.3.56.1 а) от договора за БФП, която

предвижда две алтернативни хипотези - неоснователно неизпълнение на конкретно задължение или представяне на неверни данни от страна на бенефициента. РУО не е посочил коя от двете хипотези е приел за осъществена.
Чл.3.56.1 а) от административния договор за БФП предвижда право на РУО на ПРЧР, да прекрати договора, в случай, че бенифициента неоснователно не изпълни някое от задълженията си и продължава да не го изпълнява, след отправени две препоръки за отстраняването им от УО. Такива препоръки са отправени към бенифициента при извършената проверка на 28.07.2025 г. – да представи обяснения и документи, доказващи констатираната ситуация, да представи обяснения и документи , доказващи правилността на ротацията на работните места, да представи актуален график на заетостта на 7 лица. Предоставени са обяснения и документи от жалбоподателя.
На 18.08.2025 г. при извършена проверка от контролни органи по ПРЧР са отправени отново препоръки, като в изпълнение на същите на 26.08.2025 г. бенефициента е представил документи и писмени обяснения – обяснения на наети лица и заповеди за налагане на дисциплинарно наказание – „забележка“ за отсъстващите на 18.08.2025 г.
Никъде в акта РУО на програмата не е изразил категорично становище по представените от бенефициента документи във връзка с отправените препоръки след извършените проверки на 28.07.2026 г. и на 18.08.2025 г., същите са изцяло игнорирани, като в акта е посочено, че бенефициента не е предприел мерки за изпълнение на извършените препоръки, тъй като не е представил графици за работно време и място на извършване на работните задължения от работника.
Изложеният извод, че реалното изпълнение на дейностите по проекта, касаещи създаването , функционирането и осигуряването на трудова заетост във фирмата не са осъществени е необоснован, доколкото административният орган не е анализирал в пълнота представена търговска, трудова и счетоводна документация от жалбоподателя.
От акта не става ясно налице ли е пълно неизпълнение на препоръките или само на част от тях, изводите на органа в тази насока са противоречиви. За отправените препоръки при извършената проверка на 28.07.2025 г., на стр.2 от оспорения акт абзац 2 органът е посочил, че с оглед спецификите на работа на ишлеме, приема така представените обяснения. На стр.3 последен абзац е посочил, че „ в периода 28.07 -29.09.2025 г. в резултат на извършените проверки на място не са установени предприети мерки от бенефициента за изпълнение на извършените препоръки. Сочи се, че бенефициента не е уведомил УО за промяна на графика на работното време или място на работника поне 1 ден по –рано, но едновременно с това е посочил, че бенефициента е уведомил за предстоящ платен отпуск от 18 дни на наети по проекта лица/. В случай, че е прието, че всички препоръки не са изпълнени, органът не е изложил мотиви по възраженията на бенефициента, че поръчките в летния сезон значително намаляват и има затруднения при работа с контрагенти.
В оспорения акт не е посочено кое конкретно договорно задължение от бенефициента не е изпълнено. и с коя разпоредба от договора са вменени на бенефициента за изпълнение. Следва да се има предвид, че описаните констатации в акта от извършените проверки на място, надлежно документирани със съставени протоколи, отразяват положението към момента на посещението и сами по себе си не установяват непременно неизпълнение за

целия отчетен период. Поради това съдът не може да изведе категоричен извод, кои конкретно задължения по договора от страна на жалбоподателя не са изпълнени, изобщо изпълнени ли са дадените две препоръки и в случай, че органът е приел пълното им неизпълнение кое задължение след това бенефициентът е продължавал да не изпълнява така както изисква чл.3.56.1 от договора за БФП. .

Прекратяването на договора за БФП следва да бъде основано на конкретно установено неизпълнение и да бъде мотивирана връзката му с проектната цел и обществения интерес. Административният орган не е отчел, че дружеството осъществява реална производствена дейност в шивашки цех, който факт не се оспорва от ответника. Не е съобразена спецификата на производството, което се осъществява при конкретно възложени поръчки, чийто обем и срокове се променят в самия процес на изпълнение. В тази връзка са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като не са изяснени в пълнота фактите и обстоятелствата по отношение на всяко едно от назначените от жалбоподателя 15 лица от целевата група.

Нарушени са нормите на чл.35 и чл.36 ал.1 и 3 от АПК. Основателни са направените възражения в писмените бележки на адв.В. – С., че административният орган не е извършил цялостна преценка на наличните доказателства за изпълнението на проекта.

РУО на ПРЧР е бил длъжен да провери събраните доказателства и да съпостави обясненията с фактическите констатации. Първоначално е приел обяснението на бенефициента за работа на ишлеме, но впоследствие е извел общ извод за липса на реално изпълнение, без да разграничи приетото обяснение от последващите констатации и да посочи какви нови установявания налагат различна обща оценка. Изцяло са игнорирани представените от жалбоподателя в изпълнение на дадените препоръки от адм. орган, трудовите и отчетни документи, данни за осигуряване на работниците и документи за изплатени възнаграждения.

Наличието на заповеди за наложени дисциплинарни наказания оборва, твърдението на УО, че бенефициента не е предприел конкретни мерки. Необходимо е да се посочи, защо конкретните мерки са неотносими или недостатъчни, кое неизпълнение продължава след тях и как това изпълва точно приложеното основание за прекратяване. Необсъждането на този въпрос е съществено за разграничаването между наличие на реални дисциплинарни нарушения, нарушение на отчетността и фактическо неизпълнение на основната дейност. Сведенията от А. А. и Ф. Бабичка, дадени в хода на административното производство са от особено значение за извода за фиктивност. Съдът не отрича по принцип правото на УО да получава сведения от работници, включително извън цеха и със съдействие на кметството. Чл. 44 и чл. 46 АПК допускат подобни доказателствени способи при спазване на приложимия ред. Необходимо е обаче да са проследими самоличността, съдържанието на изявленията и надлежното им удостоверяване. В тази насока е и практиката на Върховния административен съд - в Решение № 2015 от 16.02.2021 г. по адм. д. № 13022/2020 г. ВАС, VII отделение, приема допустимостта на събиране на сведения по телефона, но изисква надлежно протоколиране, когато именно тези сведения обосновават неблагоприятните правни последици за бенефициента.

Нарушенията на задължението за пълно изясняване на всички факти и обстоятелства са съществени, защото засягат факти, които определят вида и обхвата на приложимите

правни последици. При установяване на реална, но нередовно документирана заетост, при доказано отсъствие на конкретни лица или при доказана пълна фиктивност правните изводи могат да бъдат различни. Съдебно събраните доказателства – приетите писмени доказателства и свидетелските показания не могат да установят изцяло твърдяното неизпълнение, поради което пропуските не могат да бъдат счетени за преодолени.
При извършените контролни проверки на място в производствения цех от служители на МТСП са установени отсъствия на определени лица, несъответствия в отчетите, а е изведен извод, че реалното създаване, функциониране и осигуряване на заетост не са осъществени. Изводът не е съпоставен с едновременно установената производствена дейност, с различните срокове за заетост и с обхвата на периоди, по отношение на които са верифицирани поисканите разходи. Не са разграничени лицата и периодите, за които се твърди липса на труд, от тези, за които се твърди отклоение от график или трудова функция.
За да бъде обоснован изводът, посочен в мотивите на акта, че не са изпълнени дейностите по проекта е необходимо конкретно административният орган да посочи засегнатите работни места и невъзможността за изпълнение на договора.
Липсата на мотиви, както и допуснатите съществени нарушения на административнопроизводствени правила са самостоятелни основания за отмяна на акта, поради неговата незаконосъобразност и възпрепятстват съда да извърши легитимна преценка относно съответствието на акта с материалния закон.
Само за пълнота на изложението, следва да се отбележи, че съдът изцяло кредитира свидетелските показания на А. В., относно организацията на производството, тъй като тя непосредствено е приемала поръчките, разпределяла е работата и е проследявала отделните операции до предаването на продукцията. Конкретното описание на последователността шиене, почистване, окачествяване, гладене, етикетиране и опаковане се подкрепя от показанията на свидетелите М. и Ч. и от признатата от проверяващите изработка на изделия. То установява съществуване на реален производствен процес и възлагане на ръчни операции извън цеха. Същата свидетелка признава, че работниците понякога са освобождавани по-рано, че организацията се е съобразявала и със селскостопански ангажименти и че е имало период около седмица без работа. Не знае дали са съставяни документи за работата вкъщи. Показанията свидетелстват за действително фактическо възлагане на работа. Свидетелката М. описва лична работа като гладач и допълнителни ръчни операции, включително почистване на конци, поставяне на етикети и зашиване на копчета вкъщи. Ч. описва опаковане и довършителни операции, извършвани в цеха и вкъщи, здравословни затруднения и конкретен случай на неуведомено отсъствие, за който е наказана. Показанията им са конкретни и взаимно съответстващи за собствената им работа. Тези показания обаче не могат да заместят доказателства за всички останали работници, всички отчетени дни и обема на изпълнение на всяко лице. И двете работнички сочат първоначално получаване на възнаграждение по банка и впоследствие в брой. Това е относимо към фактическото получаване на пари от тях, но не доказва плащанията към останалите лица. Не доказва и спазване на проектното изискване възнагражденията да се изплащат чрез превод или внасяне по банкова платежна сметка.

Съдът кредитира и показанията на свидетелите Ж., П. и С. относно обстоятелствата за извършените посещения в производствената база, затруднения достъп до обекта, малкия брой заварени работници и несъответствията, които са възприели. Свидетелите установяват и действително, реално производство на текстилни изделия и изпълнение на поръчки . Свидетелите не са извършили проверка на всички етапи на конкретна поръчка/поръчки, но това обстоятелство по никакъв начин не прави проверките недостоверни или с недостатъци, тъй като осигуряването на работа е отговорност на бенефициента. Но именно от представените протоколи за контролни проверки не може да бъде направен извод, за липса всякаква дейност през целия период.
Разпореденото с административния акт възстановяване на вече изплатени средства на бенефициента -сумата от 198 494,60 лв. на основание т.3.75 от договора за БФП е обосновано в решението с прекратяването на договора и приложимата договорна клауза за възстановяване. В конкретния случай органът е следвало да изясни не само дали са били налице несъответствия при проверките на място, но и тяхното конкретно отражение върху изпълнението на договора и допустимостта на отчетените разходи.
При наличие на действителна производствена дейност, реални трудови правоотношения и документи за изплатени възнаграждения не може безусловно да се приеме, че всички изплатени средства подлежат на възстановяване. Необходимо е да бъде изяснена връзката между конкретните констатации, твърдяното неизпълнение и финансовите последици, определени с оспорения акт.
По отношение на отказ за верификация на средства в размер на 61 236 лева по искане за плащане № 4. Отказът по т. II е издаден на основание чл. 64, ал. 1, предложение второ ЗУСЕФСУ — започната процедура по администриране на нередност.
За законосъобразността на отказа от верификация на основание чл.64 ал.1 пр.2 ЗУСЕФСУ е достатъчно да се установи, че е започната процедура по администриране на нередност. Съгласно чл.69 ал.2 от ЗУСЕФСУ процедурата по администриране на нередност започва по инициатива на управляващия орган на съответната програма или по сигнал. В тежест на административния орган е да докаже факта на започната процедура по администриране на нередност. Отказът на ръководителя на УО на ПРЧР по т. II от решението му от 12.11.2025 г. е постановен при липса на фактическо основание, поради което не е изпълнен фактическият състав на соченото от органа правно основание по чл.64 ал.1, пр.2 ЗУСЕФСУ . В мотивите на административния акт, единственият конкретен факт, който е посочен е „регистриран сигнал за нередност № 16 в ИСУН“. Едновременно с това, административният орган е представил разпечатка от ИСУН, видно от която е регистриран сигнал № 17/28.07.2025 г. с отбелязване „активен“ . В случая за съда остава неясно дали се касае за техническа греша при изписване номера на сигнала или в действителност се твърди, че е регистриран сигнал № 16, тъй като РУО на ПРЧР не е посочил датата на регистрация на сигнала, нито факта, дали сигнал № 16 е активен към датата на произнасянето на административния орган. При наличие на такава съществена неяснота съдът приема, че твърдението за наличие на сигнал не е в достатъчна степен индивидуализиран и по същество липсват фактически основания, като актът в тази част е немотивиран и като такъв следва да бъде отменен, поради неспазване на предвидената от закона форма и е незаконосъобразен.

Поради естеството на необходимата проверка преписката по искане за плащане на бенефициента № 4 следва да се изпрати на УО за ново произнасяне по чл. 173, ал. 2 АПК.
С оглед всичко изложено, съдът прави извод, че акта е незаконосъобразен, като издаден при липса на мотиви, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с материалния закон и неговата цел и като такъв следва да бъде отменен изцяло.
При този изход на спора, разноски се дължат на жалбоподателя, които са своевременно заявени по представен списък и са в общ размер на 5943,63 евро, от които заплатена държавна такса в размер на 843,63 евро и заплатено адвокатско възнаграждение в брой в размер на 5100 евро съгласно представен договор за правна помощ от 04.02.2026 г. Направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от процесуалния представител на ответника, съдът приема за неоснователно, доколкото същото е съобразено с неговата правна сложност, броя на съдебните заседания и материалния интерес по делото и е в съответствие с разпоредбата на чл.8 ал.1 вр. чл.7 ал.2 т.5 от Наредба № 1/2004г. за възнаграждения за адвокатска работа.
Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 пр.2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административният съд — С.-град, Трето отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Социално предприятие Еритекс 04“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. М. В., Решение за прекратяване на административен договор от 12.11.2025 г. на ръководителя на Управляващия орган на Програма „Развитие на човешките ресурси“ 2021–2027 г., с което е прекратен административен договор № BG05SFPR002-1.012-0253-C01, отказана е верификация на разходи в размер на 61 236 лв. по искане за плащане № 4 от 02.09.2025 г. и е разпоредено възстановяване на преведените по проекта средства в общ размер на 198 494,60 лв.
ИЗПРАЩА административната преписка на ръководителя на УО на Програма „Развитие на човешките ресурси“ 2021–2027 г. за ново произнасяне по искане за плащане № 4 от 02.09.2025 г., съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите.
ОСЪЖДА Министерството на труда и социалната политика, да заплати на „Социално предприятие Еритекс 04“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. М. В. сумата 5943,63 евро /пет хиляди деветстотин четиридесет и три и 0,63 евро/, разноски по делото.
РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: